

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างผลการสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับภูมิหลังของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยมี 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2528 เข้าศึกษาโดยการผ่านการคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากระบบโรงเรียน ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 และเข้าสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดสอบเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2528 จำนวน 1899 คน กลุ่มที่ 2 เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2528 เข้าศึกษาโดยการผ่านการคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัย จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก และเข้าสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จัดสอบเมื่อวันที่ 24 พฤษภาคม 2528 จำนวน 397 คน การรวบรวมข้อมูล ได้ใช้ข้อมูลทุติยภูมิซึ่งรวบรวมได้จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง 5 แห่ง โดยผู้วิจัยดำเนินการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเนาข้อมูลจากเทปแม่เหล็กของ สถาบันภาษา ฝ่ายวางแผนและพัฒนา ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กองบริการการศึกษา และกองแผนงาน ของทบวงมหาวิทยาลัย ใช้แบบคัดลอกข้อมูล คัดลอกคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษส่วนอัตโนมัติ จากสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ใช้แบบคัดลอกประวัติและผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากสำนักงานทะเบียนและประมวลผล คณะต่าง ๆ ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย การวิเคราะห์ข้อมูลแยกวิเคราะห์เป็น 4 กลุ่ม โดยคำนวณหาค่ามัธยฐาน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด จำนวน ค่าร้อยละ และค่าสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน วิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์พหุคูณ โดยใช้วิธีคัดเลือกตัวแปรแบบสเตปไวส์ (stepwise) ข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับภูมิหลังของนิสิต ซึ่งมีทั้งความสัมพันธ์ในทางบวกและทางลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษกับภูมิหลังของนิสิต สรุปได้ดังนี้

1.1 กลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียนเลือกสอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย

1.1.1 ตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนปรนัย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวก ได้แก่ คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กข. อันดับการเลือกคณะที่ศึกษา ภูมิลำเนาที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่กรุงเทพ การเป็นนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ การเป็นนิสิตคณะแพทยศาสตร์ รายได้ของบิดา และมีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพ ($r = .781 \quad .313 \quad .331 \quad .220 \quad .218$

ส่วนตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์ทางลบ ได้แก่ การเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ และการเป็นนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ($r = -.311$ และ $-.222$)

1.1.2 ตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนอัตนัย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวก ได้แก่ คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กข. การเป็นนิสิตคณะแพทยศาสตร์ อันดับการเลือกคณะที่ศึกษา และรายได้บิดา ($r = .575 \quad .222 \quad .214$ และ $.210$ ตามลำดับ)

ส่วนตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์ทางลบ ได้แก่ การเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ และการเป็นนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ($r = -.293$ และ $-.242$)

1.1.3 ตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คะแนนรวม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวก ได้แก่ คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กข. อันดับการเลือกคณะที่ศึกษา การเป็นนิสิตคณะแพทยศาสตร์ การเป็นนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ รายได้ของบิดา ภูมิลำเนาที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่กรุงเทพ และมีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพ ($r = .801 \quad .316 \quad .241$

ส่วนตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์ทางลบ ได้แก่ การเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ และการเป็นนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ ($r = -.337$ และ $-.250$)

1.2 กลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียนเลือกสอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย

1.2.1 ตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนปรนัย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวก ได้แก่ คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กขค. การเป็นนิสิตคณะอักษรศาสตร์ อันดับการเลือกคณะที่ศึกษา จำนวนหน่วยการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ($r = .747 \quad .500 \quad .409$ และ

ส่วนตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์ทางลบ ได้แก่ การเป็นนิสิตคณะนิติศาสตร์ และ การเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ ($r = -.242$ และ $-.225$)

1.2.2 ตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ ส่วนอันดับ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวก ได้แก่ คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กขค. การเป็นนิสิตคณะอักษรศาสตร์ อันดับ การเลือกคณะที่ศึกษา แพศ ($r = .525$.4571 .392 และ .207 ตามลำดับ)

ส่วนตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์ทางลบ ได้แก่ การเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ ($r = -.398$)

1.2.3 ตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ คะแนนรวม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวก ได้แก่ คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กขค. การเป็นนิสิตคณะอักษรศาสตร์ อันดับ การเลือกคณะที่ศึกษา จำนวนหน่วยการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ และการเป็นนิสิตคณะนิติศาสตร์ ($r = .765$.47 .453 .247 และ .238 ตามลำดับ)

ส่วนตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์ทางลบ ได้แก่ การเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ ($r = -.308$)

1.3 กลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย

1.3.1 ตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ ส่วนปรนัย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวก ได้แก่ คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กข. อันดับการเลือกคณะที่ศึกษา และการเป็นนิสิตคณะแพทยศาสตร์ ($r = .774$.303 และ .289 ตามลำดับ)

ส่วนตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์ทางลบ ได้แก่ การเป็นนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ ($r = -.287$)

1.3.2 ตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ ส่วนอันดับ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวก ได้แก่ คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กข. การเป็นนิสิตคณะอักษรศาสตร์ อันดับ การเลือกคณะที่ศึกษา แพศ ($r = .525$.4571 .392 และ .207 ตามลำดับ)

ส่วนตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์ทางลบ ได้แก่ การเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ ($r = -.398$)

1.3.3 ตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คะแนนรวม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวก ได้แก่ คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กข. การเป็นนิสิตคณะแพทยศาสตร์ และอันดับการเลือกคณะที่ศึกษา ($r = .771$.315 และ .291 ตามลำดับ)

ส่วนตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์ทางลบ ได้แก่ การเป็นนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ ($r = -.207$)

1.4 กลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย

1.4.1 ตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนปรนัย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวก ได้แก่ คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กขค. รายได้ของบิดา อันดับการเลือกคณะที่ศึกษา การเป็นนิสิตคณะอักษรศาสตร์ ภูมิลำเนาที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่กรุงเทพฯ ($r = .767$.398 .370 .347 และ .232 ตามลำดับ)

ส่วนตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์ทางลบ ได้แก่ อายุ ภูมิลำเนาที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ภาคตะวันตก ประเภทของโรงเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และมีภูมิลำเนานิสิตอยู่ภาคใต้ ($r = -.440$ $-.277$ $-.228$ และ $-.207$ ตามลำดับ)

1.4.2 ตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนอัตนัย อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวก ได้แก่ คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กขค. การเป็นนิสิตคณะอักษรศาสตร์ ภูมิลำเนาที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่กรุงเทพฯ และอันดับการเลือกคณะที่ศึกษา ($r = .516$)

ส่วนตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์ทางลบ ได้แก่ อายุ การเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ ภูมิลำเนาที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บิดามีอาชีพเป็นเจ้าของหรือผู้ประกอบการธุรกิจส่วนตัว การเป็นนิสิตคณะรัฐศาสตร์ ภูมิลำเนานิสิตอยู่ภาคใต้ ($r = -.425$ $-.277$ $-.271$ $-.233$ $-.217$ และ $-.205$ ตามลำดับ)

1.4.3 ตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คะแนนรวม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวก ได้แก่ คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กขค. รายได้ของบิดา การเป็นนิสิตคณะอักษรศาสตร์ ภูมิลำเนาที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่กรุงเทพฯ ภูมิลำเนานิสิตอยู่ภาคใต้ และระดับชั้นที่เริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ($r = .781$.472 .318 .275 .229 และ

ส่วนตัวแปรภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์ทางลบได้แก่ อายุ ภูมิลาเนาที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ภาคตะวันตก ประเภทของโรงเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น การเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ ภูมิลาเนาอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภูมิลาเนาที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ($r = -.484 \quad -.306 \quad -.222 \quad -.218 \quad -.205$ และ $-.201$ ตามลำดับ)

2. ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนปรนัย กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนอัตนัย พบว่า กลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียนสอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย กลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย กลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย มีค่าความสัมพันธ์อยู่ในระดับปานกลาง ($r = .5520 \quad .5014 \quad .4176$ และ $.4939$ ตามลำดับ)

3. ประสิทธิภาพในการทำนายคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นิสิตชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2528 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากภูมิหลังของนิสิต แสดงในตารางที่ 25

ตารางที่ 25 สรุปตัวแปรภูมิหลังที่สำคัญในการทำนายคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2528

ตัวแปร เกณฑ์ กลุ่มนิสิต	คะแนนสอบจัดชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนปรนัย			คะแนนสอบจัดชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนอัตนัย			คะแนนสอบจัดชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คะแนนรวม		
	ลำดับความสำคัญของตัวแปร ภูมิหลังที่สำคัญ	อำนาจในการทำนาย (% เพิ่มขึ้น)	รวมอำนาจ ในการทำนาย	ลำดับความสำคัญของตัวแปร ภูมิหลังที่สำคัญ	อำนาจในการทำนาย (% เพิ่มขึ้น)	รวมอำนาจ ในการทำนาย	ลำดับความสำคัญของตัวแปร ภูมิหลังที่สำคัญ	อำนาจในการทำนาย (% เพิ่มขึ้น)	รวมอำนาจ ในการทำนาย
นิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายในระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย	1. คะแนนสอบคัดเลือกเข้า มหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษ กข.	61.58	61.58	1. คะแนนสอบคัดเลือกเข้า มหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษ กข. 2. การเป็นนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ 3. การเป็นนิสิตคณะพาณิชย ศาสตร์และการบัญชี 4. การเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ 5. การเป็นนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์	33.10 1.10 1.37 1.31 1.87	38.75	1. คะแนนสอบคัดเลือกเข้า มหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษ กข.	64.21	64.21
นิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายในระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย	1. คะแนนสอบคัดเลือกเข้า มหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษ กขค. 2. การเป็นนิสิตคณะ อักษรศาสตร์	55.35 1.90	57.25	1. คะแนนสอบคัดเลือกเข้า มหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษ กขค. 2. การเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ 3. การเป็นนิสิตคณะอักษรศาสตร์ 4. เนศ	27.54 5.82 3.69 1.89	38.96	1. คะแนนสอบคัดเลือกเข้า มหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษ กขค. 2. การเป็นนิสิตคณะอักษรศาสตร์	58.52 3.23	61.75
นิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย	1. คะแนนสอบคัดเลือก มหาวิทยาลัยวิชาภาษา วิชาภาษาอังกฤษ กข.	59.80	59.80	1. คะแนนสอบคัดเลือกเข้า มหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษ กข. 2. การเป็นนิสิตคณะ เภสัชศาสตร์ 3. การเป็นนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ 4. เนศ 5. การเป็นนิสิตคณะแพทยศาสตร์ 6. การเป็นนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ 7. อายุ	17.27 5.14 3.32 1.92 2.32 1.39 1.23	32.60	1. คะแนนสอบคัดเลือกเข้า มหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษ กขค. 2. การเป็นนิสิตคณะแพทยศาสตร์	59.45 1.06	60.19
นิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย	1. คะแนนสอบคัดเลือก เข้า มหาวิทยาลัยวิชาภาษา วิชาภาษาอังกฤษ กขค. 2. มีภูมิลำเนาที่จบชั้นมัธยม ศึกษาตอนปลายอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 3. ภูมิลำเนาที่ติดอยู่ภาคกลาง	58.89 11.71 1.92	72.52	1. รายได้ของบิดา 2. การเป็นนิสิตคณะอักษรศาสตร์ 3. ภูมิลำเนาที่จบชั้นมัธยมศึกษา ศึกษาตอนปลายอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 4. บิดามีอาชีพรับราชการ 5. ภูมิลำเนาที่จบชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายอยู่ภาคตะวันตก 6. ภูมิลำเนาที่ติดอยู่ภาคตะวันตก	26.17 19.33 3.66 3.00 2.88 2.45	57.48	1. คะแนนสอบคัดเลือกเข้า มหาวิทยาลัยวิชาภาษา อังกฤษ กขค. 2. ภูมิลำเนาที่จบชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายอยู่ภาคตะวันตก 3. อันดับการเลือกคณะที่ศึกษา	60.99 13.84 2.08	76.92

3.1 ตัวแปรภูมิหลังที่คัดเลือกมาวิเคราะห์ครั้งนี้ ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ ปรากฏว่า สามารถทำนายคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คะแนนรวมได้พอสมควร ในทุกกลุ่มที่ศึกษา โดยที่สามารถทำนายในกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบ วิชาภาษาอังกฤษ กขค. ได้ดีที่สุด ($R^2 = 76.92$) รองลงมาคือ กลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลายในระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ($R^2 = 64.21$) ส่วนกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยม ศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. และกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษา ตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. สามารถทำนายได้ใกล้เคียงกัน ($R^2 = 61.75$ และ 60.19) ตัวแปรภูมิหลังที่ทำนายได้ดีที่สุดในทุก ๆ กลุ่ม คือ คะแนนสอบคัดเลือกเข้า มหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ โดยมีตัวแปรที่สามารถร่วมทำนายเพิ่มขึ้น ในกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยม ศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. คือ มีภูมิลำเนาที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลายอยู่ภาคตะวันตก และอันดับการเลือกคณะ สำหรับกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใน ระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. และกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภาย นอกสอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. คือ ลักษณะของคณะ โดยกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายใน ระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. คือ การเป็นนิสิตคณะอักษรศาสตร์ และกลุ่มนิสิตที่จบ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. คือ การเป็นนิสิตคณะแพทย ศาสตร์

3.2 เมื่อเปรียบเทียบความสามารถในการทำนายของตัวแปรภูมิหลังที่คัดเลือก มาศึกษา ในการทำนายคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษส่วนปรนัย และคะแนนสอบจัด ระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนอัตนัย พบว่าตัวแปรภูมิหลังเหล่านี้ทำนายคะแนนสอบจัดระดับ ชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนปรนัย ได้ดีกว่า ส่วนอัตนัย โดยสามารถทำนายคะแนนสอบจัดระดับ ชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนปรนัย ได้อยู่ในช่วง 57.25 - 72.52 และสามารถทำนาย คะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนอัตนัย ได้อยู่ในช่วง 32.60 - 57.48 ใน ลักษณะเดียวกันกับการทำนายคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียน คะแนนรวม ตัวแปรภูมิหลังของนิสิตที่ สามารถทำนายคะแนนทั้ง 2 ส่วน ในกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชา ภาษาอังกฤษ กขค. ได้ดีกว่ากลุ่มอื่น ๆ โดยที่ตัวแปรที่สามารถทำนายคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ส่วนปรนัย และส่วนอัตนัยได้ดีที่สุด คือ คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย วิชาภาษาอังกฤษ ยกเว้นกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ตัวแปรภูมิหลังที่ดีที่สุดในการทำนายคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนอัตนัย

คือ รายได้ของบิดา เป็นที่น่าสังเกตว่า สำหรับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนอัตร้อย มีปริมาณตัวแปรภูมิหลังที่สำคัญมากกว่า คะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนปรนัย โดยที่กลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. มีตัวแปรภูมิหลังเพิ่มขึ้น คือ การเป็นนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ การเป็นนิสิตคณะพาณิชยศาสตร์ และการบัญชี การเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ การเป็นนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ สำหรับกลุ่มนิสิตที่ จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. มีตัวแปรภูมิหลัง เพิ่มขึ้น คือ การเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ การเป็นนิสิตคณะอักษรศาสตร์ แพศ ส่วนกลุ่มนิสิตที่จบ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. มีตัวแปรภูมิหลังเพิ่มขึ้น คือ การเป็นนิสิตคณะเภสัชศาสตร์ การเป็นนิสิตคณะวิทยาศาสตร์ แพศ การเป็นนิสิตคณะแพทยศาสตร์ การเป็นนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ และอายุ และกลุ่มนิสิตจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. มีตัวแปรภูมิหลังเพิ่มขึ้น คือ การเป็นนิสิตคณะอักษรศาสตร์ ภูมิลาเนาที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ บิดามีอาชีพรับราชการ ภูมิลาเนาที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ภาคตะวันตก และมีภูมิลาเนานิสิตอยู่ภาคตะวันตก

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพในการทำนายคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษของ นิสิตชั้นปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จากภูมิหลังของนิสิต

1.1 ภูมิหลังของนิสิตที่สามารถทำนายคะแนนสอบจัดระดับความสามารถได้ดีที่สุด คือ คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจเป็นคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. หรือคะแนนสอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ที่นิสิตต้องสอบในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า ข้อสอบทั้ง 2 วิชาเป็นข้อสอบในลักษณะคล้ายคลึงกัน คือ คุณสมบัติของข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยเป็นข้อสอบที่ต้องการคัดเลือกเฉพาะคนที่เรียนดีให้ เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย ซึ่งตรงกับวัตถุประสงค์ของข้อสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ข้อ 1 และ ข้อ 2 ที่ต้องการยกเว้นให้นิสิตที่มีความสามารถพื้นฐานทั่วไปทางภาษาอังกฤษในระดับ สูงไม่ต้องเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และจัดกลุ่มนิสิตของแต่ละคณะให้เป็นกลุ่มเอกพันธุ์ด้านความสามารถภาษาอังกฤษ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, สถาบันภาษา 2528) และโดยที่ข้อสอบจัด ระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ที่สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยสร้างขึ้นจากประมวล การสอนรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 ซึ่งเนื้อหาของหลักสูตรรายวิชานี้ เป็นหลักสูตรที่สถาบัน

ภาษาได้ปรับปรุงให้สอดคล้องกับหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , สถาบันภาษา 2527 : 3) ซึ่งตรงกับทฤษฎีการวิเคราะห์ข้อสอบ คัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กข. และวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ของศรีภูมิ แป้นพิณฑ์ (2528 :27) โดยสรุปพบว่า ข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษกข. และ วิชาภาษาอังกฤษ กขค. ปีการศึกษา 2528 มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรวิชา ภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เช่นเดียวกับ ส่วนทักษะที่วัด อัจฉรา วงศ์โสธร (2528 : 4-14) ได้วิเคราะห์ข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กข. และวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ปีการศึกษา 2528 พบว่า ข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กข. และ วิชาภาษาอังกฤษ กขค. เป็นข้อสอบที่วัดความเข้าใจในการอ่าน-เขียน โดยมีอัตราส่วนร้อยละ 80 และ 63 ตามลำดับ ซึ่งตรงกับทักษะที่ต้องการวัดของข้อสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ คือ ส่วนปรนัย วัดทักษะการอ่าน และส่วนอัตนัยวัดทักษะการเขียน (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , สถาบันภาษา 2529)

1.2 ตัวแปรภูมิหลังของนิสิตสามารถอธิบายคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชา ภาษาอังกฤษ ส่วนปรนัยได้ดีกว่า ส่วนอัตนัย ที่เป็นเช่นนี้ไม่ควรเนื่องมาจากลักษณะการกระจาย ที่แตกต่างกันของข้อมูลคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนปรนัย และส่วนอัตนัย ของนิสิตทั้ง 4 กลุ่ม ปรากฏว่าการกระจายของคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียน ส่วนปรนัย และ ส่วนอัตนัย ของนิสิตทั้ง 4 กลุ่มใกล้เคียงกัน เห็นได้จากค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนสอบ จัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนิสิตกลุ่มที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย กลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอน ปลายในระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย กลุ่มนิสิต ที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอกสอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในการคัดเลือกเข้า มหาวิทยาลัย และกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย มีค่าเท่ากับ 24.80 23.71 27.99 และ 22.04 ตามลำดับ และค่าสัมประสิทธิ์การกระจายของคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนอัตนัย มีค่าเท่ากับ 35.22 33.85 29.90 และ 24.64 ตามลำดับ แสดงว่าการกระจายของคะแนน ทั้ง 2 ส่วน ในแต่ละกลุ่มมีค่าใกล้เคียงกัน ดังนั้นการที่ตัวแปรภูมิหลังสามารถอธิบายคะแนนทั้ง 2 ส่วนได้ ซึ่งไม่ได้เกิดจากความแตกต่างของการกระจายคะแนนทั้ง 2 ส่วน แต่เนื่องจาก

ข้อค้นพบว่าคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษเป็นตัวทำนายที่สำคัญที่สุดของคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนปรนัยได้มากกว่า ส่วนอัตนัย ที่เป็นเช่นนี้คงเนื่องมาจากข้อสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนปรนัยมีความคล้ายคลึงกับข้อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ นอกจากนี้ที่อธิบายในข้อ 2.1 แล้วยังพบว่าข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษมีลักษณะของข้อสอบเป็นการเขียนตอบแบบปรนัยทุกข้อ ซึ่งเหมือนกับข้อสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนปรนัย และข้อสอบทั้ง 2 ชุดนี้ยังมีส่วนวัดในทักษะเดียวกันอยู่มาคือวัดทักษะการอ่านเหมือนกัน

1. 3 รายได้ของบิดา เป็นตัวแปรภูมิหลังตัวหนึ่งที่คัดมาศึกษาในครั้งนี้ เป็นตัวทำนายที่สำคัญที่สุดของกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจาก นิสิตกลุ่มนี้มีปริมาณที่เป็นนิสิตที่มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯมากกว่ากลุ่มอื่น ๆ และบิดาของนิสิตกลุ่มนี้มีรายได้สูงกว่านิสิตกลุ่มอื่นโดยที่การกระจายของรายได้ของบิดาของทุกกลุ่มใกล้เคียงกัน แสดงว่า นิสิตกลุ่มนี้ส่วนใหญ่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในกรุงเทพฯ ซึ่งตามปกติแล้วนักเรียนในกรุงเทพฯย่อมมีโอกาสได้เรียนพิเศษมากกว่านักเรียนในต่างจังหวัด และรายได้ของบิดาน่าจะเป็นตัวแปรภูมิหลังที่สำคัญในการสนับสนุนให้นักเรียนได้มีโอกาสเรียนพิเศษมากขึ้น และประกอบกับนิสิตกลุ่มนี้เป็นนิสิตที่สอบเทียบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายได้ แสดงว่า นิสิตเป็นผู้ใฝ่หาความรู้ ขยันหมั่นเพียรในการเรียน จึงทำให้มีโอกาสฝึกฝนการเรียนภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทักษะการเขียนได้มากกว่านิสิตกลุ่มอื่น

2. ความสัมพันธ์ระหว่างข้อสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนปรนัย และส่วนอัตนัย ข้อสอบทั้ง 2 ชุดนี้ มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลางในทุกกลุ่มที่ศึกษา ที่เป็นเช่นนี้นับว่าเป็นความสัมพันธ์ที่เหมาะสม เพราะว่าข้อสอบทั้ง 2 ชุด มีวัตถุประสงค์ในการวัดทักษะที่แตกต่างกัน คือ (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย , สถาบันภาษา 2528) คือ ข้อสอบชุดที่ 1 เป็นแบบทดสอบแบบปรนัย วัดความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษด้านการอ่าน ตามหลักสูตรรายวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 แบบทดสอบมีทั้งหมด 80 ข้อ และชุดที่ 2 เป็นแบบทดสอบอัตนัย เพื่อทดสอบความรู้ความสามารถด้านการเขียน นอกจากนี้ลักษณะของข้อสอบทั้ง 2 ชุด ก็แตกต่างกัน การให้คะแนนก็แตกต่างกันด้วย จึงนับว่าการแบ่งข้อสอบเป็น 2 ชุด มีความเหมาะสมทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของสิ่งที่ต้องการวัด

3. ภูมิหลังของนิสิตที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า ภูมิหลังที่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ดังนี้

3.1 คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ในทางบวกในระดับปานกลางกับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญ ในทุกกลุ่มที่ศึกษา แสดงว่านิสิตที่ทำคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษสูง ก็จะมีแนวโน้มที่จะทำคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษสูงด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ กาญจนนา ปราบพาล (2527 : 128) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ของข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ กับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 จำนวน 1978 คน พบว่า เกรดวิชาการอ่านภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 และ เกรดวิชาการฟังภาษาอังกฤษพื้นฐาน 1 มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ

3.2 อันดับการเลือกคณะ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ อย่างมีนัยสำคัญ ในทุกกลุ่มที่ศึกษา แสดงว่า นิสิตที่เลือกอันดับคณะที่ได้เข้าศึกษาอยู่ในลำดับแรก ๆ มีแนวโน้มที่จะทำคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ สูงกว่านิสิตที่เลือกอันดับคณะที่ได้เข้าศึกษาอยู่ในอันดับท้าย ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ผู้วิจัยมีความเชื่อว่าการเลือกอันดับในการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย จำนวน 6 อันดับ ที่ทางทบวงมหาวิทยาลัยได้กำหนดให้นิสิตเลือกได้นั้น ปัจจุบันผู้สมัครสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยก่อนสมัครสอบมักจะศึกษาว่าคณะที่ตนต้องการจะเข้าไปศึกษานั้นต้องสอบได้คะแนนสูงสุด และต่ำสุดเป็นเท่าไร แล้วใช้สถิติดังกล่าวเป็นบรรทัดฐานในการเลือก และใส่อันดับของคณะที่ต้องการศึกษาเรียงตามคะแนนจากคณะที่ต้องได้คะแนนสูงลดหลั่นกันไป จึงน่าจะทำให้นิสิตส่วนใหญ่ที่ได้รับคัดเลือกเข้าศึกษาในอันดับแรก ๆ มีคะแนนรวมเข้ามหาวิทยาลัยมากกว่านิสิตที่ได้เข้าศึกษาในอันดับรอง ๆ มา ซึ่งย่อมรวมถึงคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษด้วย และผลการวิจัยครั้งนี้ก็พบว่า คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วย ดังนั้นอันดับการเลือกคณะ จึงน่าจะสัมพันธ์กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วย และผลการวิจัยครั้งนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ ถาวรจักร์ (2525 : 27) ที่ศึกษาองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับผลการเรียนของนิสิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยพบว่า อันดับการเลือกคณะมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิต

3.3 การเป็นนิสิตบางคณะ มีความสัมพันธ์ในทางบวกและลบ กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า

3.3.1 การเป็นนิสิตคณะอักษรศาสตร์ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียนสอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอกสอบ วิชาภาษาอังกฤษ กขค. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย แสดงว่านิสิตที่เข้าศึกษาในคณะอักษรศาสตร์ มีแนวโน้มที่จะทำคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ดีกว่านิสิตคณะอื่น ๆ ในกลุ่มที่ศึกษา ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า นิสิตคณะอักษรศาสตร์ส่วนใหญ่เรียนโปรแกรมทางด้านภาษามาในระดับมัธยมศึกษา จึงมีแนวโน้มที่จะมีความสนใจ และความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษดีกว่านิสิตคณะอื่น โดยเฉพาะที่ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3.2 การเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ มีความสัมพันธ์ในทางลบกับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ทุกกลุ่มที่ศึกษา ยกเว้นกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย แสดงว่านิสิตคณะครุศาสตร์บางกลุ่มมีแนวโน้มที่จะทำคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ด้อยกว่านิสิตคณะอื่น ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ นิสิตคณะครุศาสตร์มีความหลากหลายในสาขาวิชาที่เข้าศึกษา คือ มีทั้งด้านวิทยาศาสตร์ ภาษา ธุรกิจศึกษา ศิลปศึกษา พลศึกษา และการศึกษานอกระบบโรงเรียน ดังนั้นโดยภาพรวมจึงอาจเป็นไปได้เฉพาะในด้านภาษาอังกฤษนิสิตคณะครุศาสตร์บางกลุ่ม อาจมีแนวโน้มที่จะมีความสนใจและความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษด้อยกว่าคณะอื่น ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.3.3 การเป็นนิสิตคณะแพทยศาสตร์ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียนสอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย แสดงว่านิสิตที่เข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์ มีแนวโน้มที่จะทำคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ดีกว่านิสิตคณะอื่น ๆ ในกลุ่มที่ศึกษา ที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า นิสิตที่ได้เข้าศึกษาในคณะแพทยศาสตร์เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่า ต้องเป็นนิสิตที่เรียนดี มีความรู้ความสามารถสูงในทุกวิชา ทั้งนี้ย่อมรวมถึงวิชาภาษาอังกฤษด้วย

3.3.4 การเป็นนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย แสดงว่านิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ในกลุ่มนี้มีแนวโน้มที่จะทำคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ดีกว่านิสิตบางคณะที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเพราะว่า คณะวิศวกรรมศาสตร์ เป็นอีกคณะหนึ่งที่นิสิตมักมีความปรารถนาที่จะเข้าศึกษา เช่นเดียวกับคณะแพทยศาสตร์ ดังนั้น คณะวิศวกรรมศาสตร์จึงมีแนวโน้มที่จะได้รับนิสิตส่วนใหญ่ที่มีความสามารถสูงในทุกวิชา ซึ่งรวมถึงวิชาภาษาอังกฤษด้วย

3.3.5 การเป็นนิสิตคณะนิติศาสตร์ มีความสัมพันธ์ทางลบกับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า คณะนิติศาสตร์ มีนิสิตที่จบแผนการเรียนอะไรก็ได้สามารถเลือกเข้าศึกษาในคณะนี้ และนิสิตมักจะไม่เลือกเข้าศึกษาในอันดับต้น ๆ ดังนั้นนิสิตคณะนี้มีแนวโน้มที่จะมีความสามารถที่ค่อนข้างต่ำกว่าบางคณะ

3.3.6 การเป็นนิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์ มีความสัมพันธ์ทางลบกับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ แสดงว่า นิสิตคณะศิลปกรรมศาสตร์มีแนวโน้มที่จะทำคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ต่ำกว่านิสิตบางคณะ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า นิสิตคณะนี้มีความสนใจในการเรียนไปทางด้านศิลปะ ซึ่งจะเน้นการปฏิบัติมากกว่าวิชาการแขนงอื่น ๆ ดังนั้นนิสิตจึงมีแนวโน้มไม่ค่อยสนใจ และไม่ค่อยมีโอกาสฝึกฝนการเรียนภาษาอังกฤษมากนัก

ส่วนการการเป็นนิสิตคณะครุศาสตร์ และการเป็นนิสิตคณะวิศวกรรมศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และการเป็นนิสิตคณะนิติศาสตร์ ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย อาจเป็นเพราะว่า การกระจายของจำนวนนิสิตที่การเป็นนิสิตคณะดังกล่าวมีจำนวนน้อย

จากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่านิสิตคณะที่ต่างกัน มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่างกันด้วย มีงานวิจัยที่สนับสนุน คือ ปราณี วานิชเจริญ (2526 :55) ได้ศึกษาพื้นความรู้ภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการใช้ภาษาอังกฤษสำหรับนิสิตปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ปีการศึกษา 2526 ใช้กลุ่มตัวอย่างคณะต่าง ๆ จำนวน 434 คน พบว่านิสิตคณะ

ต่าง ๆ มีพื้นฐานความรู้ภาษาอังกฤษด้านการอ่านและการใช้ภาษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยที่นิสิตคณะมนุษยศาสตร์ และวิทยาศาสตร์มีพื้นฐานความรู้ใกล้เคียงกัน และนิสิตทั้ง 2 คณะ มีพื้นฐานความรู้ด้านการอ่านและการใช้ภาษาสูงกว่านิสิตคณะศึกษาศาสตร์ และคณะสังคมศาสตร์ ซึ่งผลการวิจัยคล้ายกับ พชณีย์ สวรรคบุรานุรักษ์ และวาวแวว โรงสะอาด (2524 :89) เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไประหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะอักษรศาสตร์ และศึกษาศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ใช้กลุ่มตัวอย่างคณะละ 100 คน ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ทั้ง 3 คณะมีความสามารถในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่นักศึกษาคณะอักษรศาสตร์มีความสามารถสูงสุด รองลงมาคือ นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ และต่ำสุดคือคณะศึกษาศาสตร์

3.4 จำนวนหน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย แสดงว่านิสิตกลุ่มนี้ที่เลือกเรียนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย มีจำนวนหน่วยการเรียนรู้มากย่อมทำคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้มาก งานวิจัยนี้ขัดแย้งกับงานวิจัยของ บุญใจ พรพงค์ (2527 : 104) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบบางประการกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของครูประจำการระดับปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษ ใช้กลุ่มตัวอย่าง 148 คน พบว่า จำนวนหน่วยกิตวิชาภาษาอังกฤษที่ครูประจำการได้เรียนไปมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนจำนวนหน่วยการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย อาจเป็นเพราะว่า นิสิตกลุ่มนี้เรียนวิชาภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายมีจำนวนหน่วยการเรียนรู้รวมโดยเฉลี่ยน้อยกว่า ($X = 20.34$) นิสิตกลุ่มที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ($X=25.23$)

3.5 นิสิตมีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯ มีความสัมพันธ์กับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษในกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เลิศพร ภาวะสกุล (2527 :33) ศึกษาทัศนคติต่อภาษาอังกฤษ ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ และความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ในการเรียนภาษาอังกฤษ

ปรากฏว่า ภูมิลำเนาของผู้เรียนมีผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาอังกฤษโดยที่ นักศึกษาที่มี ภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯ มีแนวโน้มที่จะเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จในการเรียนมากที่สุด

3.6 นิสิตมีภูมิลำเนาที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่กรุงเทพฯ มีความสัมพันธ์ใน ทางบวกกับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในระบบโรงเรียนสอบวิชาภาษาอังกฤษ กข. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และกลุ่มนิสิตที่จบ ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า โรงเรียนที่อยู่ในกรุงเทพฯ มี แนวโน้มที่จะมีความพร้อมทั้งด้านครู อาจารย์ที่ทรงคุณวุฒิสูง โรงเรียนในกรุงเทพฯมีการเรียน การสอนมุ่งเน้นให้นักเรียนได้เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยให้ได้มากที่สุด

3.7 ภูมิลำเนานิสิตอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภูมิลำเนานิสิตอยู่ภาคตะวันตก มีความ สัมพันธ์ทางบวกและลบ ตามลำดับ กับ คะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ กขค และ ภูมิลำเนานิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภูมิลำเนาที่จบชั้นมัธยม ศึกษาดอนปลายอยู่ภาคตะวันตก มีความสัมพันธ์ทางลบกับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษา อังกฤษ ในกลุ่มนิสิตจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายสอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ในการคัดเลือกเข้า มหาวิทยาลัยน่าจะเกิดจากปริมาณของข้อมูลของตัวแปร มีการกระจายไม่ครบ 7 ภาค จำนวน ข้อมูลมีมากในบางภูมิลำเนา โดยที่ภูมิลำเนาที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายอยู่กรุงเทพฯ และภาคกลาง เป็นส่วนใหญ่ส่วนภาคอื่น ๆ มีการกระจายน้อยมาก ถึงไม่มีเลย

3.8 รายได้ของบิดา มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียน วิชาภาษาอังกฤษ ในกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในระบบโรงเรียน สอบวิชาภาษา อังกฤษกข. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภาย นอกสอบวิชาภาษาอังกฤษ กขค. ในการคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย แสดงว่า นิสิตทั้ง 2 กลุ่ม ถ้ามี บิดาที่มีรายได้สูงย่อมทำคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้สูงด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ชนิกา ศิลปอนันต์ (2521 : 291-315) ที่ศึกษาความสามารถในการใช้ภาษา อังกฤษของนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ระดับชั้นปีที่ 1 พบว่า นิสิตที่มีบิดาที่มีรายได้สูงมีผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่านิสิตที่มีบิดามีรายได้ต่ำ แต่ขัดแย้งกับ เลิศพร ภาวะสกุล (2527 : 34) ซึ่งพบว่านักศึกษากลุ่มที่บิดามีรายได้ปานกลางมีความสำเร็จในการเรียนภาษา อังกฤษสูงกว่านักศึกษาที่มีบิดามีรายได้สูง

3.9 ระดับชั้นที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายบุคคลภายนอกแสดงว่านิสิตที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษตั้งแต่ชั้นประถมต้น ๆ สามารถทำคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษได้ดีกว่านิสิตที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษเมื่ออยู่ระดับชั้นสูงกว่า ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ณรงค์ พุทธิรักษา (2517 : 36) ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 7 ที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 301 คน พบว่า นักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษทุกทักษะสูงกว่านักเรียนที่เริ่มเรียนภาษาอังกฤษในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 5 และยังสอดคล้องกับ มาลินี จันทวิมล และคณะ (2525 : 169-170) ที่ศึกษาความถนัดในการเรียนภาษา ทักษะคิด และความสามารถภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เริ่มเรียนวิชาภาษาอังกฤษต่างชั้นกัน โดยใช้กลุ่มตัวอย่างนิสิตชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จำนวน 387 คน พบว่า ทักษะการอ่าน การเขียน นิสิตกลุ่มที่เริ่มเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถต่ำสุด และกลุ่มที่เริ่มเรียนในชั้นประถมปีที่ 1 มีความสามารถสูงสุด

3.10 ประเภทโรงเรียนที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น มีความสัมพันธ์ทางบวกกับคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ในกลุ่มนิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนรัฐบาล ทำคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ได้มากกว่านิสิตที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจากโรงเรียนราษฎร์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันทนี สีทับทิม (2529 : 60) ที่ได้เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างโรงเรียนรัฐบาลและเอกชน จำนวนกลุ่มละ 100 คน พบว่าความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนรัฐบาลและโรงเรียนเอกชน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ โดยที่นักเรียนโรงเรียนรัฐบาลมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยมากกว่านักเรียนโรงเรียนเอกชน

ข้อเสนอแนะ

1. ในการพิจารณาคัดเลือกนิสิตเข้าจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในเบื้องต้นควรพิจารณาจากคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษก่อน และจากผลการวิจัยนี้พบว่า มีตัวแปรอื่นที่สามารถใช้ร่วมกับคะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษในการทำนายคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อให้การคัดเลือกมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย น่าจะใช้ตัวแปรดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาด้วย ซึ่งได้แก่ ตัวแปรคะแนนนิสิตเข้าศึกษา อันดับการเลือกคณะที่ศึกษา และภูมิภาคที่จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย
2. จากผลการวิจัยพบว่า คะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษใช้ทำนายคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนปรนัยได้ดี ในส่วนนี้ถ้าสถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความจำเป็นต้องลดค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดสอบ หรือเป็นการประหยัดงบประมาณในส่วนที่ประหยัดได้ สถาบันภาษาก็น่าจะพิจารณาใช้คะแนนสอบเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษ แทนคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนปรนัย
3. จากผลการวิจัยที่พบว่าคะแนนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยวิชาภาษาอังกฤษใช้ทำนายคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนอัตนัยได้น้อยมาก สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงยังคงมีความจำเป็นที่จะต้องสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ส่วนอัตนัย และหาเกณฑ์ที่เหมาะสมที่จะใช้คัดเลือกนิสิตที่เข้าสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
4. ในการวิจัยครั้งต่อไปน่าจะได้ทำการศึกษาในตนเองเดียวกันนี้กับกลุ่มนิสิตที่เข้าศึกษาในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยประเภทกรณีพิเศษ และกลุ่มนิสิตในปีการศึกษาต่อมาและเนื่องจากค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย เมื่อพิจารณาทุกกลุ่มที่ใช้ศึกษา และจำแนกตามข้อสอบที่จัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนปรนัย ส่วนอัตนัย และคะแนนรวมมีค่าตั้งแต่ร้อยละ 32.60 ถึง 76.92 ดังนั้นส่วนที่เหลืออาจเป็นความสำคัญหรืออิทธิพลในทางตรงหรือทางอ้อมของตัวแปรอื่นที่มีต่อคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจเป็นคะแนนเฉลี่ยสะสมชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย คะแนนเฉลี่ยสะสมวิชาภาษาอังกฤษในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ความถนัดทางการเรียนภาษา หรือทัศนคติต่อการเรียนภาษา เป็นต้น ดังนั้นจึงควรนำตัวแปรดังกล่าวเข้ามาศึกษาด้วยในการวิจัยครั้งต่อไป เพื่อจะได้ค่าการทำนายคะแนนสอบจัดระดับชั้นเรียนวิชาภาษาอังกฤษ มีค่าสูงขึ้นกว่านี้